

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4Csp/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616210687
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6616210687.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Q. X, XXX XX P., IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Q. X, P. O. P. XXX, XXX XX P., proti žalovanému S. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX X., štátna občianka SR, o zaplatenie 3.256,17 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 628,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 628,90 eur od 16.07.2016 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Súd žalobu žalobcu o zaplatenie 2.627,27 eur s príslušenstvom **z a m i e t a**.

III. Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

IV. Okresný súd Lučenec **v r á t i** žalobcovi časť súdneho poplatku zaplateného na účet Slovenskej pošty a.s. dňa 26.10.2016 vo výške 30,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty a.s.

odôvodnenie:

1. Predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) sa v žalobe zo dňa 19.08.2016 domáhal zaplatenia istiny 3.256,17 eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Uviedol, že dňa 16.11.2007 Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom P., R. V. X, IČO: 31 320 155 (ďalej len „právny predchodca“) uzavrela so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18,00 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.950,00 eur a bol povinný právnenému predchodcovi navrhovateľa platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 65,00 eur.

3. Dĺžny zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plnenia bankou v súvislosti s poistením.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca vystavil ku dňu 08.07.2016 kumulatívny výpis z kreditnej karty s konečným stavom na úhradu vo výške 3.256,17 eur, predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného.

5. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z účtu klienta, t. j. do dňa 30.06.2016, právny predchodca si preto uplatnil nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 16.07.2016 do zaplatenia.

6. Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami, poučením spotrebiteľa v zmysle § 292 CSP a výzvou na vyjadrenie k žalobe doručované na adresu jeho trvalého pobytu evidovaného v Registri obyvateľov Slovenskej republiky dňa 22.3.2017. Na výzvu súdu však nereagoval a k žalobe sa v stanovenej lehote nevyjadril.

7. Dňa 28.11.2016 bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 CSP. Na základe predloženého návrhu na zmenu strany sporu súd uznesením č. k. 4Csp/41/2016-36 zo dňa 16.03.2017 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila na strane žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom R. V. X, P., IČO: 31 320 155 a do konania na strane žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Q. X., P., IČO: 35 831 154.

8. Dňa 23.05.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom tento vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 628,90 eur (poplatky a sankčné úroky) s prísl. späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

9. Žalobca na pojednávaní dňa 25.05.2017 nebol prítomný, doručenie predvolania mal vykázané dňa 20.04.2017. Svoju neprítomnosť ospravedlnil listom zo dňa 23.05.2017, zároveň súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Preto súd v súlade s § 180 CSP nariadil pojednávanie, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

10. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalovaného, prečítaním žaloby zo dňa 19.08.2016, osvedčenie o reg. DPH, žiadosti o aktiváciu karty T-R. zo dňa 13.11.2007, výpisu z karty T-R., odpovede na lustráciu v RO zo dňa 22.08.2016, odpovede na lustráciu v SP zo dňa 22.08.2016, odpovede na lustráciu v ZVJS zo dňa 22.08.2016, oznámenia a návrhu na zmenu strany sporu zo dňa 28.11.2016, uznesenie č.k. 4Csp/41/2016-36 zo dňa 16.03.2017, uznesenia č.k. 4Csp/41/2016-39 zo dňa 21.03.2017, poučenia § 292 CSP, žiadosti žalovaného zo dňa 04.05.2017, uznesenia č.k. 4Csp/41/2016-46 zo dňa 11.05.2017.

11. Základná charakteristika spotrebiteľských zmlúv bola v čase uzavretia zmluvy o úvere obsiahnutá v zákone č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (účinný do 30.06.2007), ktorý v § 23a ods. 1 uvádzal, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

12. Podľa § 52 ods. 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinný ku dňu 16.11.2007 (ďalej len „Občiansky zákonník“), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. V zmysle § 53 ods. 1, 2 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 3 ods. 1, 2, 6 a 7 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 16.11.2007 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú

percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy tohto zákona.

15. V zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

17. Na základe § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. V § 488 Občianskeho zákonníka je upravené, že záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Z ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka vyplýva, že záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá veta, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Tým je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu 29.12.2011 (ďalej len „NV č. 87/1995 Z. z.“). Podľa § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. V zmysle § 10c NV č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

23. V zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Na základe § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Súd vykonaným dokazovaním a uplatnením vyššie citovaných ustanovení zákonov zistil nasledovný skutkový stav:

26. Aktívna vecná legitímácia navrhovateľa v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi navrhovateľom ako postupníkom a postupcom.

27. Žalovaný dňa 13.11.2007 vyplnil žiadosť o aktiváciu karty B., ktorou požiadal o vydanie kreditnej karty a poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 9.000,- Sk (298,75 eur) so štandardnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 eur). Dňa 16.11.2007 bola predmetná žiadosť právnym predchodcom žalobcu (ďalej len „VÚB, a.s.“) potvrdená, čím došlo medzi žalovaným a VÚB, a.s. k uzavretiu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 9.000,- Sk (298,75 eur), ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 300,- Sk (9,96 eur). Zmluva okrem výšky úverového rámca a výšky mesačnej splátky obsahuje identifikačné údaje dodávateľa (veriteľa) a spotrebiteľa (dlžníka). Výška úrokovej sadzby úveru, RPMN, splatnosť jednotlivých splátok úveru, priemerná hodnota RPMN ani celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom nie sú v zmluve uvedené.

28. Na základe uvedených skutočností mal súd za to, že zmluva, z ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok uplatnený v tomto konaní, je typová spotrebiteľská zmluva.

29. Vo vyhlásení zo dňa 04.09.2013 (č. I. 52 spisu) predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nakoľko sa nepodarilo obnoviť jeho platobnú disciplínu, pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku na jeho kreditnej karte vo výške 2.231,49 eur a vyzval ho na zaplatenie dlžného zostatku v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. Podľa predloženej fotokópie doručky bolo predmetné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalovanému doručené dňa 10.09.2013, lehota na plnenie mu uplynula dňa 21.09.2013.

30. Súd na základe kontroly jednotlivých náležitostí zmluvy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zistil, že predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2007 obsahuje len výšku úverového limitu 298,75 eur (9.000,-Sk) (§ 4 ods. 2 písm. c) zákona) a sumu mesačnej splátky revolvingového úveru 9,96 eur (300,-Sk) (§ 4 ods. 2 písm. c) zákona). Vzhľadom na druh poskytnutého úveru (revolvingový úver), počet splátok úveru nebol v zmluve uvedený (§ 4 ods. 2 písm. a) zákona). Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN - § 4 ods. 2 písm. g) zákona) nie je v zmluve uvedená, ani výpočet nákladov, ktoré boli zahrnuté do výpočtu RPMN.

31. Pokiaľ ide o chýbajúce údaje o RPMN, konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a počte splátok, súd konštatuje, že revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále spláca poskytnutý úver, pričom časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu, keďže úver je odplätný právny úkon. Preto počet splátok úveru a jeho konečnú splatnosť dopredu nemožno určiť. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že absencia týchto údajov nie je porušením ustanovení § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. K rovnakému záveru súd dospel aj pri chýbajúcom údají o výške RPMN (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona), keďže zákon o spotrebiteľských úveroch v § 3 ods. 6 výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN, nakoľko v uvedenom ustanovení zákona upravil, že pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru a RPMN nie je možné presne stanoviť, nebolo možné absenciu údajov o výške RPMN sankcionovať v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a určiť poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

32. Žalobca vzal podaním zo dňa 22.05.2017 žalobu v časti o zaplatenie istiny 628,90 eur s príslušným úrokom z omeškania späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

33. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto sčasti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Súd rešpektujúc dispozičné právo žalobcu, žalobu v časti o zaplatenie 628,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 628,90 eur od 16.07.2016 do zaplatenia zastavil.

35. Súd preverením jednotlivých podstatných náležitostí zmluvy zistil, že v nej absentuje aj údaj o výške úrokovej sadzby a iných poplatkov (zmluva obsahuje len výšku úverového limitu a mesačnú splátku). Keďže veriteľ v zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy nemôže požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, súd má za to, že žalobca má nárok len na zaplatenie sumy čerpaného úveru, bez riadneho úroku a poplatkov, nakoľko si ich so spotrebiteľom v zmluve nedojednal. V úverovej zmluve, ani v obchodných podmienkach, ktoré sa v zmysle posledného ustanovenia zmluvy pred podpisom (bez číselného označenia článku) stali neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa dojednanie o výške úrokovej sadzby úveru nenachádza. Preto súd dospel k záveru, že navrhovateľ na uplatnené úroky a poplatky nemá nárok, nakoľko nie sú uvedené v zmluve, a teda si ich so žalovaným nedojednal.

36. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že žalobca nemá voči žalovanému nárok na úrok z úveru, ani poplatky a sankčné úroky, nakoľko predmetné úroky a poplatky neboli v zmluve zmluvnými stranami dojednané, ani sa nestali jej súčasťou na základe odkazu v zmluve (inkorporačnej doložky).

37. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal úverový rámec vo výške 2.490,85 eur. Do podania žaloby uhradil žalobcovi sumu 2.859,05 eur (viď vyjadrenie žalobcu č. I. 48-50 spisu), t. j. žalobcovi uhradil viac ako na základe zmluvy od neho obdržal.

38. Z dôvodu absencie zmluvných dojednaní upravujúcich výšku úrokovej sadzby úveru a iných poplatkov mal súd za to, že s poukazom na § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca na tieto úroky a poplatky nemá nárok, a teda mu vznikol nárok len na zaplatenie sumy reálne vyplatenej žalovanému. Nakoľko mal súd v konaní dostatočne preukázané, že žalovaný žalobcovi zaplatil o 368,20 eur viac ako mal, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Keďže žalovaný mal v konaní plný úspech, vznikol mu v súlade s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodol v rozsudku aj o výške náhrady trov konania, a to tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

42. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len “zákon č. 71/1992 Zb.”) poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

43. Na základe § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

44. V zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., ak sa zaplatil vyšší poplatok, ako sa mal zaplatiť, preplatok sa vráti, ak prevyšuje sumu 1,70 eura.

45. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb., orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

46. Na základe § 11 ods. 11 zákona č. 71/1992 Zb. sa poplatok, ktorý sa má vrátiť podľa odsekov 4, 7 až 9, sa zaokrúhli na eurocenty nadol.

47. Pri rozhodovaní o vrátení súdneho poplatku s prihliadnutím na ustanovenie prvej vety § 11 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb., súd rozhodol tak, že Okresný súd Lučenec vráti žalobcovi súdny poplatok zo žaloby vo výške 195,00 eur (vypočítaný z istiny 3.256,17 eur) krátený o 157,50 eur (vypočítaný z istiny 2.627,27 eur), t. j. súdny poplatok vo výške 37,50 eur následne krátený v súlade s § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o 6,70 eur, t. j. vráti žalobcovi súdny poplatok vo výške 30,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s..

48. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

49. Žalovaný, ktorý bol osobne prítomný na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený výrok rozsudku, sa po jeho vyhlásení vzdal práva podať proti nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.